

JOSEP ROIG

PRESIDENT DE PROGRESSISTES-SDP

La laxitud del Govern davant el bloqueig de la frontera

La passivitat davant el bloqueig perjudicà l'economia i la sobirania d'Andorra

El passat 3 de juny, el col·lectiu Revolta Pagesa va tallar la frontera hispanoandorrana i deixava el país aïllat de riu Runer cap avall. És innegable que molts de nosaltres compartim les raons que van portar els agricultors catalans a mobilitzar-se. El deteriorament de les seves condicions laborals i els baixos preus dels seus productes no només afecta els agricultors, sinó també els consumidors, ja que pot conduir a una menor disponibilitat i qualitat dels productes agrícoles que consumim a Andorra, així com a un possible augment dels preus. En aquest sentit, les seves reivindicacions són del tot legítimes i la seva situació mereix tota la nostra empatia.

Ara bé, permetre que un col·lectiu bloquegi un país sencer, amb totes les conseqüències econòmiques i socials que això comporta, i no posar el crit al cel és inacceptable. La passivitat del Govern, que sembla més preocupat per mantenir bones relacions amb Espanya i Catalunya que per defensar els drets dels ciutadans del nostre país, és una traïció a la nostra sobirania i al benestar de la nostra gent. Què ens queda si el nostre propi Govern no defensa els nostres interessos?

La ministra d'Afers Exteriors, Imma Tor, va admetre que el bloqueig viscut a la frontera espanyola va suposar un moment difícil en les relacions bi-

laterals amb Espanya i Catalunya. Malgrat els contactes que es van fer, la frontera va patir interrupcions que van comportar greus perjudicis per a la nostra economia. Però, en lloc de demanar compensacions pels danys soferts, la ministra va descartar aquesta possibilitat en ares de mantenir bones relacions. Aquest posicionament és inadmissible. No podem permetre que la nostra economia sigui ostatge d'un conflicte en el qual no tenim res a veure. Per què hauria de pagar Andorra les conseqüències d'un conflicte aliè?

És per això que els Progressistes compartim totalment les posicions que defensen reclamar compensacions, pels danys i perjudicis. No fer-ho és cedir davant les pressions i deixar desemparats els nostres ciutadans. El Govern ha de defensar els interessos d'Andorra amb fermesa, exigint responsabilitats als que van provocar aquell bloqueig i assegurant-se que no es torni a repetir. La manca d'un acord d'associació amb la UE, que ens deixaria en una posició de major força en situacions com aquesta, és una altra de les moltes conseqüències negatives de la falta de visió estratègica del Govern.

L'actual Govern té el mal costum d'acudir massa sovint a la Generalitat de Catalunya per gestionar les nostres relacions bilaterals. És imprescin-

dible que tinguem clar que les nostres relacions internacionals han de ser amb Madrid, no amb Barcelona. És l'Estat espanyol qui té la competència sobre les fronteres, i per tant és amb ell amb qui hem de negociar. Fins que no tinguem clar qui són els nostres homòlegs, no aconseguirem res. Realment creu el Govern que podem solucionar els nostres problemes demanant favors a qui no té la clau de la porta?

Aquest bloqueig ha posat de manifest les nostres debilitats i la necessitat urgent de reforçar les nostres relacions amb la UE. La manca d'un acord d'associació ens deixa desprotegits davant situacions com aquesta, sense cap mecanisme per reclamar compensacions o exigir responsabilitats. El Govern ha de fer una reflexió profunda sobre les implicacions d'aquest bloqueig i prendre mesures per evitar que es repeteixi en el futur. La protecció dels interessos d'Andorra i dels seus ciutadans ha de ser la prioritat absoluta.

La laxitud del Govern davant el bloqueig dels agricultors catalans a la frontera espanyola va ser una actitud que va posar en perill el benestar dels nostres ciutadans. És hora de prendre mesures fermes per defensar els nostres drets i exigir responsabilitats. Només així podrem garantir que situacions com aquesta no es tornin a repetir.